

Achtste zondag doorheen het jaar C
2 maart 2025
Don Boscoparochie Kessel-Lo
Voorganger: Chris
Lector: Chris H
Zang: Lieve
Orgel: Herman

Welkom: Chris

Van harte welkom,
welkom jij
met je eigen aard, je eigen kunnen of bijna niet meer kunnen
welkom jij
met je eigen verlangens, vreugde, pijn en herinneringen
welkom jij,
met je eigen gedacht en meningen
welkom zoals je bent
Welkom om te vieren wat ons bezielt en in beweging houdt,
waarin we geloven

Welkom om toch maar eensgezind te luisteren naar Gods' Woord,
Hij/Zij die ons zegent in de naam van + de Vader, de Moeder, de Zoon en de H.
Geest. Amen.

Inleiding: Chris

Het slot van de Veldrede uit het Lucasevangelie is de voorgeschreven lezing voor de achtste zondag door het jaar, vandaag dus. Alleen als Pasen, zoals dit jaar, laat op het jaar valt, horen we deze lezing.

Ze zal ons bekend in de oren klinken want enkele uitspraken van Jezus zijn ingeburgerde gezegden in onze taal:

"Als de ene blinde de andere leidt, vallen beiden in de sloot",
"De splinter in een anders oog zien, maar niet de balk in eigen oog",
"Aan de vruchten kent men de boom".

Men herkent waarde van bomen aan de kwaliteit van hun vruchten.

Ook onze persoonlijkheid herkent men aan onze woorden en daden.

Maar vaak zijn we geneigd om anderen heel kritisch op hun tekorten te wijzen,

erbij vergetend dat we ook niet perfect zijn.

Jezus spoort ons aan om toch maar eerst eens te kijken naar onze eigen tekorten, vooraleer we een ander bekritisieren.

Intredelied:

Vrede voor jou, hierheen gekomen,
zoekend met ons om mens te zijn.
Jij maar alleen, jij met je vrienden,
jij met je last, verborgen pijn.
Vrede, genade, God om je heen,
vergeving, nieuwe moed
voor jou en iedereen.

Niemand komt hier vrij van het kwade,
niemand gaat hier straks weer vrijuit.
Niemand te veel, niemand te weinig,
niemand te groot, geen een te klein-
dit wordt verbeeld in woord en gebaar,
tot ooit en overal, wij leven voor elkaar.

Jij die ons kent, Jij die ons aanvoelt,
Jij die de hele wereld draagt;
kom naar ons toe, leer ons te leven,
help ons te zien wat ieder vraagt-
tijd om te leven, kans om te zijn,
een plek om nu en ooit, gezien, aanvaard te zijn.

Inleiding op de eerste lezing: Chris

De schrijver leeft in de tweede eeuw voor Christus,
in een tijd van geloofsafval en onverschilligheid.
Kwetsbare mensen worden onderdrukt.

In vele gedachten en spreuken, roept Jezus Sirach
de mensen op om zich te bekeren
en het goede te doen voor wie kwetsbaar is.
Dat is voor hem de basis om levenswijsheid te ontwikkelen.
Wijsheid komt voort uit liefde en wordt door God gegeven
aan de mens die zich geduldig laat vormen.
De auteur waarschuwt ons voor valse wijsheid,
voor mensen met slechte bedoelingen,
die zich goed kunnen voordoen.
Hij gebruikt daar mooie vergelijkingen voor.

Eerste lezing 1 (Sir. 27, 4-7): lector

Als men een zeef schudt, blijft het afval liggen:
zo is de kwalijke kant van een mens
in zijn berekening te vinden.
Het vaatwerk van de pottenbakker wordt in de oven beproefd:

zo toetst men een mens aan zijn berekening.
 De vrucht van de boom laat het werk van de kweker zien:
 zo toont de berekening de plannen in het hart van een mens.
 Vóór de berekening moet je een mens niet prijzen,
 want daarin wordt de mens op de proef gesteld.

Muziek: Psalm 92 Uw naam noemen is geluk CD Kleinst denkbare bron nr 3

Evangelie (Luc. 6,39-45): lector

In die tijd zei Jezus tegen zijn leerlingen in beeldspraak:
 'Kan de ene blinde een gids zijn voor de andere?
 Dan vallen ze toch samen in een kuil?
 Een leerling staat niet boven zijn leermeester;
 iemand die volleerd is zal als zijn leermeester zijn.
 Wat kijk je naar de splinter in het oog van een ander
 terwijl je de balk in je eigen oog niet opmerkt?
 Hoe kun je tegen een ander zeggen:
 "Vriend, laat me de splinter weghalen die in je oog zit",
 terwijl je de balk in je eigen oog niet ziet?
 Schijnheilige, haal eerst de balk uit je eigen oog;
 pas dan zie je scherp genoeg om de splinter weg te halen
 die in het oog van de ander zit.
 Er is geen mooie boom die zieke vrucht draagt,
 en evenmin een zieke boom die mooie vrucht draagt.
 Want iedere boom is herkenbaar aan zijn eigen vrucht.
 Van een doornstruik plukt men geen vijgen
 en van een braamstruik oogst men geen druiven.
 Een goed mens haalt uit de voorraad van zijn goed hart
 het goede te voorschijn,
 en een slecht mens uit zijn slecht hart het slechte;
 want waar iemands hart van vol is, daarvan spreekt zijn mond.'

Duiding: Chris

In zijn vlakterede laat Lucas Jezus spreken tot de eerste kerkgemeenschappen en hun leiders. We kunnen uit de tekst afleiden dat het 50 jaar na Jezus' dood al grondig fout liep met leiders die dachten dat ze het voor het zeggen hadden, die dachten dat ze het beter wisten dan anderen, die de volmaaktheid voor zichzelf opeisten. Het gaat hier duidelijk om mensen die oordelen en veroordelen en niet beseffen dat ze zelf blind zijn en met een balk in hun eigen ogen rondlopen.

De kritiek en de verwijten uit de lezingen gelden ook nog vandaag.
 We willen allemaal de wereld verbeteren, maar helaas beginnen we altijd aan de verkeerde kant. We proberen anderen te verbeteren in plaats van onszelf. Toch is er maar één echte weg om de wereld te verbeteren: en die begint bij jezelf!

Jezus zegt ons: 'Je kunt toch niet de splinter uit het oog van een ander trekken, zolang je nog een balk in je eigen oog hebt zitten?' Over het algemeen hebben wij twee gewetens: één voor onszelf, en één voor anderen. En die twee gewetens vallen lang niet altijd samen:

Als we zelf een fout maken, hebben we onze dag niet of voelen we ons niet lekker, als een ander een fout maakt, dan werkt hij op je zenuwen.

Als een ander bij zijn eigen mening blijft, is hij eigenwijs, als wij aan onze mening vasthouden, zijn we standvastig.

Als een ander wat tijd nodig heeft, is hij traag, als we zelf een eeuwigheid nodig hebben, dan zijn we bedachtzaam.

Als een ander zich ergert over je mening, is hij intolerant, als we zelf geen centimeter van onze mening afwijken, zijn we consequent.

Het is jammer dat we altijd van anderen de fouten opmerken. Het is altijd de schuld van anderen, en zo hoeven we zelf niet te veranderen. Wij leven allemaal met splinters en balken in onze ogen.

Er is een oud gezegde dat luidt: 'Heb nooit kritiek op een ander voordat je zelf een stuk weg hebt afgelegd in zijn of haar schoenen!'

De wijze lessen uit de lezingen zijn er dus ook voor mensen van vandaag, voor ons. Hoe gaan wij om met elkaar?

Oorlogen en ruzies vinden we afschuwelijk en we begrijpen niet hoe 'ze' dat kunnen doen. Maar wat er gebeurt in het groot, is te begrijpen als we kijken in het klein. Hoe gaan we om met degenen die ons zijn toevertrouwd?

Tijdens zijn leven heeft Jezus zijn volk uitgenodigd om te zien hoe Hij is, in wat Hij deed en zei. Hij openbaarde zijn God door zijn radicale keuze voor zijn medemens. Jezus kon mensen bevrijden, omdat Hij accepteerde dat zij anders waren dan Hij. Hij keek niet met de ogen van zijn verstand, maar met de ogen van zijn hart. Als je durft kijken met de ogen van je hart, dan ben je de balk in je oog kwijt. Dan zouden we in ieder mens iets goeds zien.

Volgens Jezus is de mens met een goed geweten, de mens die goed doet. Een goede boom draagt goede vruchten. Waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over. Kijk maar naar wat iemand doet, en je kunt precies zeggen of zijn hart op de goede plaats zit!

De Bijbelteksten staan vol goede raadgevingen, maar ik beseft dat we allemaal min of meer blind zijn of verblind zijn voor de juiste weg, voor de toekomst, voor de mogelijkheden in onszelf en anderen. Als blinden leiden we elkaar door het leven. Laten we er dan voor zorgen dat we niet allemaal in de put vallen. En mocht dat toch het geval zijn... hopen we op sterke armen.

Geloofsbelijdenis

Wij geloven in God de Vader,
die zijn schepping in onze handen heeft gegeven
om er een woning van te maken
waarin het goed is om te leven.

Wij geloven in de Zoon Jezus Christus,
die bij ons kwam wonen en nu leeft
in de harten van de mensen.
Hij is ons voorbeeld van liefde tot het uiterste.

Wij geloven in Gods Geest,
die ieder van ons de kracht geeft
om aan het Rijk van God mee te bouwen.

Wij geloven in een gemeenschap
waarin elkeen zorg draagt voor de ander;
waarin eenieder aan de Blijde Boodschap
gestalte geeft door woord en daad.

Wij geloven dat een mensenleven
nooit zal eindigen
en dat we hoopvol mogen uitzien
naar het eeuwig geluk bij de Vader. Amen.

Voorbeden: lector

Keervers: Keer u om

-Bidden wij voor alle mensen die het zo goed weten
en anderen hooghartig terechtwijzen.
Dat ze tot het inzicht mogen komen dat niemand volmaakt is.
Laten wij bidden...

-Bidden we voor alle mensen die onzeker zijn
en geen zelfvertrouwen hebben,
omdat ze vaak werden gekleineerd.
Dat ze rechtop mogen komen en de kracht ontvangen om hun levensweg te
gaan.
Laten wij bidden...

-Bidden we voor alle mensen met zelfkennis
en mild zijn tegenover anderen.
Dat zij een voorbeeld zijn voor ons en de anderen.
Laten wij bidden...

Heer, leer ons de rijkdom van de ander steeds meer erkennen en waarderen,
elke dag van ons leven.
vrij naar Rieke Mes

Offerandelied:

De wijze woorden en het groot vertoon,
de goede sier van goede werken
de ijdelheden op hun pauwentroon
de luchtkastelen van de sterken
al wat hoog staat aangeschreven
zal Gods woord niet overleven
hij wiens kracht in onze zwakheid woont
beschaamt de ogen van de sterken.

Zijn woord wil deze wereld omgekeerd
dat lachen zullen zij die wenen
dat wonen zal wie hier geen woonplaats heeft
dat dorst en honger zijn verdwenen –
de onvruchtbare zal vruchtbaar zijn

die geen vader was zal vader zijn
mensen zullen and're mensen zijn
de bierkaai wordt een stad van vrede.

Wie denken durft dat deze droom het houdt
een vlam die kwijnt maar niet zal doven
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt
al komt de onderste steen boven
die zal kreunen onder zorgen
die zal vechten in 't verborgen
die zal waken tot de morgen dauwt –
hij zal zijn ogen niet geloven.

Tafelgebed: Chris

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen delen
om anderen een menswaardig bestaan te verzekeren,
voor hen die hun huis gastvrij openstellen.

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen luisteren
naar het leed van anderen,
die wonden genezen
door de pijn te helpen dragen;
voor mensen die kunnen troosten.

Wij danken U, God,
voor mensen die rust en stilte brengen,
die oog hebben voor kleine dingen,
die zich verheugen in de grootheid van anderen.

Wij danken U, God,
voor mensen die hongeren naar gerechtigheid,
die lijden omwille van het onrecht
dat anderen wordt aangedaan.

Wij danken U, God,
voor mensen die mild zijn in hun oordeel,
die eerbied hebben voor het leven,
die hun hart openen voor vergeving en verzoening.

Wij danken U, God,
voor mensen die zuiver zijn in hun bedoelingen,
die oprecht zijn in hun woorden,
die trouw blijven aan hun vrienden.

Wij danken U, God,
voor mensen die zich spiegelen
aan de levenswijze van Jezus.

Wij vragen u
maak ons tot een volk onderweg
in de geest van Jezus,
die de Weg, de Waarheid en het Leven is.
Roep ons op
om nieuwe wegen van goedheid te banen,
paden van gerechtigheid en vrede
en het leven leefbaar te maken voor elkaar.

Laat het gebed dat Jezus ons leerde een leidraad zijn in ons zoeken. Zingen we dan:

Onze Vader

Communie

Laat dit brood, dat kracht geeft
en deze wijn, die het hart verwarmt
voor ons een uitnodiging zijn
om met open handen en een warm hart
naar mensen toe te gaan
en het goede in hen te zien.

Muziek:

Bezinning: Chris

"De drie zeven van Socrates".

Socrates, de Griekse wijsgeer, liep eens door de straten van Athene. Plotseling komt een man opgewonden naar hem toe. "Socrates! Ik moet je iets vertellen over je vriend die...".

"wacht eens even", onderbreekt Socrates hem. "Voordat je verder gaat. Heb je het verhaal dat je mij wilt vertellen gezeefd door de drie zeven?"

"De drie zeven? Welke drie zeven", vraagt de man verbaasd.

"Laten we het proberen", stelt Socrates voor. "De eerste zeef is de zeef van de waarheid. Heb je onderzocht of het waar is wat je mij vertellen wilt?"

"Nee, ik hoorde het vertellen en..."

"Ah juist! Dan is het toch zeker wel door de tweede zeef gegaan? De zeef van het goede? Is het iets goeds wat je over mijn vriend wilt vertellen?"

Aarzelend antwoordt de man: "Eh nee, dat niet. Integendeel..."

"Hm", zegt de wijsgeer. "Laten we dan de derde zeef gebruiken. Is het noodzakelijk om mij te vertellen wat jou zo opwindt?"

"Nee, niet direct noodzakelijk", antwoordde de man.

"Welnu", zegt Socrates glimlachend. "Als het verhaal dat je vertellen wilt, niet waar is, niet goed is en niet noodzakelijk is, dan wil ik het liever niet weten. Ik raad je zelfs aan het te vergeten."

Slotgebed: lector

Ik hoop dat je nooit over Mij zult zwijgen – zegt God –
en dat je altijd over Mij blijft vertellen
omdat je hart vol is van Mij
en omdat je je eigen leven bouwt
op de fundamenten van het leven van Jezus.
Probeer daarom een goed mens te zijn,
die de boodschap van het evangelie
handen en voeten wil geven
door trouwe dienstbaarheid en intense vriendschap.
Laat alles wat je doet
een enthousiaste vertaling zijn
van je geloof in Mij,
en laat je hoop en je liefde een zegen zijn
voor de mensen met wie je samenleeft – zegt God.
Erwin Roosen

Zending en zegen

Cirkel

Als ik blijf kijken zoals ik altijd heb gekeken
blijf ik denken zoals ik altijd dacht.
Als ik blijf denken zoals ik altijd dacht
blijf ik geloven zoals ik altijd heb geloofd.
Als ik blijf geloven zoals ik altijd heb geloofd
blijf ik doen zoals ik altijd heb gedaan.
Als ik blijf doen zoals ik altijd heb gedaan
blijft mij overkomen wat mij altijd overkomt.
Maar als ik nu mijn ogen sluit
en voel mijn ware zelf van binnen
dan kom ik deze cirkel uit
en kan ik steeds opnieuw beginnen.

Zegenen we elkaar in naam van Vader, Moeder, Zoon en Geest

Slotlied: Wij gaan weer verder

Wij gaan weer verder, vol van hoop op ongebaande wegen
met onze droom op hinderloop de meeste feiten tegen.
De onrust houdt ons op de been en doet ons verder reizen,
een stem die klinkt door alles heen
een God niet weg te prijzen.

Zijn woord houdt aan in ons gemis dat alles kan verkeren,
dat vrede hier bestaanbaar is en onrecht om te keren
Hij doet ons kiezen voor de mens bedreigd, verarmd, vergeten.
Hij voert ons naar de laatste grens om van elkaar te weten.

Sjaloom, geluk op deze reis. Het duurt misschien nog eeuwen
maar twijfel niet meer aan de wijs: 'het lam huist bij de leeuwen!'